



Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Fehér István*

Cím: *Ötven apró gyermek él a fertőzött albertfalvai szeméttelep közepén*

Forrás: *Magyarország*

Bp.

(Hely)

1939. 5. 6.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

361.1

Hely

Idő

"1939"

Személy

Helyszám

Ötven apró gyermek él a fertőzött albertfalvai szeméttelep közepén

A zsidó üzleti mohóság és lelketlenség szomorú következményeinek kiáltó példájáról számolunk be az alábbiakban. Künn jártunk *Albertfalván* a község szélén, a régi repülőgépgyárnál, ahol most *Lichtig dr.*, a galíciai gyárigazgató a mindenható és mindenek felett uralkodó.

Itt a falu szélén van a nagy szeméttelakódótelep, ahová összehordják a perifériák minden szennyét, bűzös, rothadó, fertőzött szemetét. A kocsik állandóan ott állnak és öntik ki magukból a gyárak hulladékait s mindazt a piszkot, amit ilyen helyekre szoktak hordani. Ennek az egész szeméttelapnak a központjában áll egy kis cement baraképület. A régi gyárnak egy mellék munkaterme volt ez. Apró, kítőredezett üveglapok ásitának ránk s a szeméttelapokon 3—4—5—6 éves gyermekek: fiúk, lányok serege hancurozik, nevetgél, játszadozik.

A sokgyermekes családok nem kapnak lakást

Bemegyünk a barakba. Nagy előszobaszerű, ajtónélküli cementezett helyiségbe lépünk, jobbra-balra ócska butodarabok s házi lim-lomok egymásra dobálva. Asszonyok, gyermekek serege veszi a látogatót körül. Bemutatják az egész épületet. Körül-

belül két méter magas, lapostetejű s irriszen húzott falakkal, nyolc apró fogházárkaszerű helyiségre van szétválasztva. Azelőtt üresen állt ez a barak itt a szemétdomb közepén, de *Lichtig igazgatóék* úgy gondolták, ha pénz lehet belőle csinálni, miért ne csinálnának? S a nyolc kis lyukat — mert másnak ezek nem nevezhetők — amelyekhez semmi néven nevezendő mellékhelyiség nem jár, kiadták egyenként 20—25 pengő havi lakbérért olyan sokgyermekes munkáscsaládoknak, akik rendszer épületben éppen a sok gyermek miatt sehol sem kaptak lakást s örültek, hogy végre valahova fedél alá húzódnának. Sírva panaszolják el a munkásasszonyok azt a kálváriát, amit lakáskeresés címén állandóan végig kellett járniok. Egy-egy családban átlag 7—8 gyermek van s hiába mentek, kértek, könyörögtek, hogy jól megfizetett pénzükért rendszer lakást kapjanak, sehol, sehol nem álltak velük szóba. Mert a gyermekek aprók, egyhetestől 13—14 évesig van a legtöbbször, bizony ezek sivi-toznak, hancuroznak, hiszen azért gyermekek. Alig két hónap óta laknak itt, de ez alatt az idő alatt már fantasztikus dolgok történtek. Egy 26 éves fiatalember a közel-múlt hetekben tüdővészben meghalt a barakban. A holttest reggeltől estig ott feküdt a közös előszobában s a 40—50 apróság ott ugrándozott körülötte. A szeméttől a

gyermekek nagy része különböző bőrbajokat kapott. Arcuk, kezük kisebesedett s az üvegnélküli ajtók és ablakok által okozott huzat miatt is hol az egyik, hol a másik betegszik meg.

Rozoga autobusban alusznak a gyerekek

25—30—35 éves munkásasszonyok, akik a modern étellel mit sem törődve, teljesítik nemzeti kötelességüket s akik közül most is — habár 6—8 gyermek van már a családban — többen várandósak, így élnek itt piszkokban, mocskokban egymás hegyén-hátán, ezer fertőzésnek kitéve állandóan. Vétlenül éppen ottlétünkkor érkezett oda a községi szülésznő, aki, mint láttuk, a lehetőségek szerint nagy szeretettel viseli gondját az apróságoknak s ő maga is csak panaszkodni tudott:

— Tessék elképzelni itt, ilyen körülmények között egy kis magyar eljövetelet. Hogy folyhat az itt le, ezekben a szeles celákban, amelyekben 8—10 tagu család van összezsúfolva... Szólhatnék arról is, hogy a szeméttelapról a legyek milliós tömegei

szállnak be a lakásokba s viszik magukkal a fertőzés csiráit. A barak előtt kivénhedi, régi, rozoga autókarszéria áll s két kis gyermek, akiknek odabent nem jut már hely, ebben szoktak aludni...

Nem tudjuk, az illetékes hatóságok hogyan adhatták ki a lakhatási engedélyt ezekre a lakásokra s hogyan türhetik azt, hogy itt félszáz apró magyar csemete legyen kitéve állandóan a betegségeknek, a fertőzésnek, a pusztulás borzalmainak. Ezen a helyzeten haladéktalanul változtatni kell, a barakban elhelyezett munkáscsalá-

tóvárosi házinyomda 1926 — 8891

dok részére a hatóságok keressenek tisztességes, egészséges lakást s ha másképp nem megy, hatósági intézkedéssel kényszerítsék a háztulajdonosokat a sokgyermekes munkáscsaládok befogadására. De ez csak átmeneti, pillanatnyi segítség lehet. A gyökeres segítséget csak a munkás-kislakások ez-reinek felépítése hozhatja meg.

Fehér István dr.